

Hnisař - Morčata na útěku

Hodiny na baru ukazovali šest a v Blacku byl ještě klid
Zrovna odcházel jednou z několika cest Sacharin na dámský záchod blít
Tak tam přišel, aby blíl, nad umyvadlo se naklonil
Palci prohrábne svoje vlasy zmaštěný a na tváři se zjeví usměv blažený
Ta chvilka je nádherná a opice dotěrná

Říhanec zazní a Saša dokořán svou pusou otvírá
Má postoj noblesní a Paigino se k němu zvolna ubírá
Už to ven proudem letí, toho co udělal se každý dlouho bál
Když dílo dokončil tak dlouho grkal, ale pekelně se smál

Jak slivovice, pivo i vodky do Sacharina padaj rummy,
Za chvíli jak stádo ovcí řítí se do dveří.
To se dámský záchod vrací a opět z plna hrdla zvrací
Ten kdo Sašu nezná tomu nevěří

Jako metalová hudba ta jeho šavle zazněla
Jako golfskej proud tryskaly dolů zvrátky z celého těla
V jeho žaludku se něco smísilo a praskali mu vředy
Paigino jde za ním s hadrou a doufá, že dnes už naposledy

A tak jde Sacharin chlastat dál, už jenom chybí, aby na stůl sral.